

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА
УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

Серія «Лауреати літературних премій»

Маріанна Кіяновська

Лауреат
Шевченківської
премії-2020

Бібліографічний
СПИСОК

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
Відділ наукової інформації та бібліографії

Серія: Лауреати літературних премій

**Маріанна Кіяновська – лауреат
Шевченківської премії-2020**

Бібліографічний список

Запоріжжя
2020

УДК 016:821.161.2

К-46

К-46 **Маріанна Кіяновська – лауреат Шевченківської премії–2020** : бібліографічний список / КЗ «ЗОУНБ» ЗОР, Від. наук. інформації та бібліографії ; [уклад. М. Маслової]. – Запоріжжя : [ЗОУНБ], 2020. – 32 с. – (Лауреати літературних премій).

© Запорізька обласна універсальна наукова бібліотека, 2020.

© М. Маслової, укладання, 2020.

*«Літературу без Маріанни
Кіяновської вважати недійсною.»
Юрій Бедрик*

Маріанна Ярославівна Кіяновська – українська поетеса, прозаїк, есеїст, перекладач, літературознавець, лауреатка Шевченківської премії 2020 року.

Народилася 17 листопада 1973 року у м. Нестеров (нині Жовква) Львівської області. Дівчинка рано почала читати, в чотири роки вже сама опановувала тексти. До школи пішла, вже неймовірно захоплена «Островом скарбів» Стівенсона і під певним впливом Марка Твена. А у другому класі почала вести щоденник і крадькома читати заборонені для неї казки «Тисячі і однієї ночі» у вісьмох томах.

Тривалий час батьки дівчинки жили та працювали в Угорщині, приїжджали один раз на рік приблизно на тиждень. Дитина перебувала під наглядом бабусі та дідуся. І саме дідусь (кандидат педагогічних наук, доцент університету ім. І. Франка) сформував її як цілісну особистість. Маріанна завдячує не лише його любові до себе, а ще й тому, що він правильно з нею спілкувався – розвивав не тільки її розум, але й її свідомість [68].

У дитинстві часто хворіла, через що мала багато часу на читання й осмислення прочитаного. Розповіді дідуся про запорозьких козаків дівчинка «перевигадувала». Інтенсивно «проживала» популярні версії історії Стародавньої Греції та Стародавнього Риму, трохи знала про Стародавній Єгипет. Завдяки Сенкевичу і Дюма ще доволі малою дістала уявлення про Польщу та Францію минулих часів. І дуже любила Шевченка. Її вражала його неймовірно гармонійна, навіть для української мови, ритмомелодика та метафізичне звучання.

Перша публікація Маріанни з'явилась у «Радянській освіті», коли їй було всього 5 років. Фактично вона дебютувала одночасно

з Нікою Турбіною. Але, як згадує сама авторка, після кількох найперших публікацій вона налякалася, що всі її хвалять і вважають особливою, і просто перестала показувати все, що писала, аж до закінчення школи [68].

Вважає трагедією свого учнівства те, що не сприймала більшість текстів, уміщених у підручниках з української літератури. Спротив навчальному курсу був таким сильним, що вона й не думала про філологію. У старших класах мала намір стати орнітологом. Та вже з вивчення латинських назв птахів почалося глибоке захоплення Овідієм і всією античністю. Ще до вступу до вишу Маріанна познайомилась з Ольгою Станіславівною Федик, видатним мовознавцем, філософом мови. Спілкування з нею мало колосальне враження на дівчину [66]. Мабуть, ця зустріч і стала доленосною. У 1997 році вона закінчила філологічний факультет Львівського університету.

У студентські роки належала до жіночого літературного угруповання ММЮННА ТУГА (за першими літерами імен: Мар'яна Савка, Маріанна Кіяновська, Юлія Міщенко, Наталка Сняданко, Наталя Томків і Анна Середа; ТУГА – «Товариство усамітнених графоманок»).

Перша збірка поезій «Інкарнація» з'явилась у 1997 році. Потім були видані: «Вінки сонетів» (1999), «Міфотворення» (2000), «Кохання і війна» (2002) у співавторстві з Мар'яною Савкою, «Книга Адама» (2004), «Звичайна мова» (2005), «Дещо щоденне» (2008), «Стежка вздовж ріки» (2008), «ДО ЕР» (2014), «373» (2014), «Листи з Литви / Листи зі Львова» (2016) у співавторстві з Мар'яною Савкою, «Бабин Яр. Голосами» (2017).

Маріанна Кіяновська – координатор Львівського осередку Асоціації українських письменників.

Професійно цікавиться польською літературою. Так, у січні 1999 року брала участь в акції «Січ Уяздовська» (Варшава), у 2003

та 2008 роках була стипендіаткою програми Міністра культури Польщі «Gaude Polonia», протягом 2004-2006 років вела рубрику «Нова польська література» у журналі «Кур'єр Кривбасу». Учасниця другого і третього Світових конгресів перекладачів польської літератури у Кракові (2009, 2013 рр.). Нагороджена Почесним знаком «За заслуги перед польською культурою» (2014).

Активно перекладає з польської (взагалі – з 11-ти мов світу, але говорить не всіма). Ось що вона сама зазначає з цього приводу: «Це дуже специфічна робота, бо я цих мов, щиро кажучи, не знаю, не говорю ними і не пишу, тому в мене завжди є співперекладачі – носії мов, з якими я роблю переклади. Все ж я думаю, що займаю унікальну нішу як професіонал, бо в певний момент дозволила собі зосередитися лише на поезії. У мене дуже сильна перекладацька інтуїція, напрацьована величезним досвідом, адже близько 25 років я живу тільки поетичним перекладом – не в сенсі заробляння грошей, а в сенсі, що це моє основне заняття, заради якого я відмовилася від усього іншого».

В свою чергу, її твори перекладалися англійською, німецькою, італійською, шведською, азербайджанською, грузинською, польською, сербською, чеською, словацькою, словенською, литовською, білоруською та російською мовами, івритом.

З 2011 року є засновницею та директоркою незалежної літературної премії «Великий Їжак», якою відзначаються автори найкращих сучасних україномовних книжок для дітей. Основною метою цього проєкту, визначного й безпрецедентного для України, українського дитячого письменництва, книговидавництва й літератури в цілому, є популяризація якісної друкованої книги серед дітей та підлітків й формування європейської читацької порядності та свідомості, та передусім – піднесення культури

читання серед молодих українців до належного та справедливого рівня ознаки престижу й високого соціального статусу [96].

Маріанна Кіяновська пише багато. За її словами, лише частина із написаного потрапляє до збірок. У записах розмов, інтерв'ю, коментарях М. Кіяновської на інтернет-ресурсах можна бачити і чути: Маріанна Кіяновська – рідна. «Мене багато», – каже вона в одному з віршів. Хоч, де є межа між «я» в поезії і «я» у житті – знову питання».

Поетичний світ Маріанни Кіяновської вріс у глибинні товщі світової думки: людина і світ, призначення людини у світі, надзавдання з честю перейти визначений для неї шлях, надіятись на те, що нарешті ти зрозумієш світ і світ зрозуміє тебе...

Її літературне становлення відбулося поза межами зору літературних критиків та читачів. Бо вже у першій своїй збірці «Інкарнація» (1997) Маріанна Кіяновська постала цілком зрілою сформованою письменницею – зі своїм стилем, баченням світу [116]. У її віршах панує відкритість, світ виявляє себе через стихії та явища природи (море, дощ, туман, віхола, сніг, вітер, земля); у часі і просторі легко зміщуються імена, цивілізації і культури. У тематичному розмаїтті «Інкарнації» – реалії та імена Старого Завіту, давньогрецьких міфів, Євангелія та апокрифів.

Загалом у збірці переважають протестні, богоборчі мотиви. На рівні поетикальних засобів відбувається долання меж раціональної впорядкованості, каузальної зв'язаності речей та подій у світі. В поезіях збірки важливу роль відіграє парадокс, алогізм, оксиморон: «з глини ліпитиму вітер», «холодна втіха», «сакральний бруд», «сади піщані», «вмирають мертвим попелом тумани», «вода, як тлін, себе минувши, вічна». Більшість поезій «Інкарнації» пронизані стихією почуттів. Це у передмові до видання підкреслив письменник Олесь Бердник.

У збірці «Вінки сонетів» (1999) Маріанна Кіяновська вже підкорює технічно найважчу форму поетичного письма. «Вінок сонетів» або ж «корона» належить до рідкісних жанрів літератури, тим паче у сучасну добу, коли домінують тенденції до спрощення форм, наближення до прозорого буденного мовлення.

Кожен «вінок сонетів» – це окрема тема, затягнута і «зациклена» за допомогою форми. Подієва заповільненість, емоційна розгалуженість, словесна, смислова повторюваність у «вінках» певною мірою відображає нелінійність людських переживань, їхню неоднорідність і часове тривання. Якщо спробувати відповісти на запитання «про що?», то можна зробити таке узагальнення: у «вінках» ідеться про життя як стихію, про народження людини, народження твору, про шлях як метафору життя, про неспокій, жагу відкриттів, здобування, про кохання.

Послідовно «зав'язаною» на міфологічній основі і навіть більше, із свідомою чи несвідомою установкою на творення індивідуального міфу, у 2000 році виходить збірка з відповідною промовистою назвою – «Міфотворення». Вже у заголовній поезії «Міфотворення» прочитується паралель між міфічними уявленнями людини про постання світу й авторською інтерпретацією творення художнього тексту. За Кіяновською, поетичне письмо – сад, що будується автором із каміння слів. У «будівництві» задіяні супротивні сили зведення, ірраціонального казкового втручання і руйнування.

На цьому етапі творчості в її віршах відслідковуються риси бароко. Наприклад, у метафоричних узагальненнях: творчість – сад, книга – життя; у словесній велегранності й емоційній динамічності поезій; у світоглядному тяжінні до тем античності і християнства; у зосередженості на темах смерті, апокаліпсису; у визначальній (сакральній) важливості слова (імені) у світі.

У 2002 році Мар'яна Савка та Маріанна Кіяновська видали спільну поетичну збірку «Кохання і війна». Один вірш однієї авторки і один вірш іншої. Книга проілюстрована фотографіями, які свідчать про добре почуття гумору, вишуканість смаку і непередбачуваність письменниць – як у житті, так і в літературі. Сергій Жадан у передмові до видання написав: «Їхня книга наповнена безліччю фантастичних речей і предметів, які ні з чим не можна сплутати і які просто зобов'язані були тут з'явитися, тому що простір був би неповний без численних сходів, віконниць, фонтанів, русел, яблук, снігів, лез, взагалі любові, любові до тексту і, що найголовніше, – любові до життя» [116].

Вже самою назвою наступна поетична збірка Маріанни Кіяновської «Книга Адама» (2004) обіцяла, що тему міфотворення продовжено. Після «Інкарнації», «Вінків сонетів» і «Міфотворення» – це ще одна ланка поетичного «міфотворчого» ланцюга Кіяновської. Але, за словами самої поетки, попри її намагання зробити цю книгу прозорішою, її так ніхто і не зрозумів. Ніхто не зрозумів її структури і, вужче, її композиції [57].

Збірка верлібрів «Звичайна мова» (2005) стала переломною у творчості М. Кіяновської. «Проста мова», «звичайна мова» для неї – це мова верлібрів. У попередній творчості поетки можна було бачити, що мова її поезій є визначальною. Не сюжет, не поетична ідея, навіть не образність як поетичний засіб, а мова, яка говорить сама. Так, у попередніх збірках, поетеса «мурувала сад», а тут, у «звичайній мові», вона часто роздивляється «камені» – застановлюється на структурі слів, дослухається до їхнього звучання і співзвучності.

Наскільки перші збірки М. Кіяновської характеризувала стихійність, безмежність, безоглядність, що виявлялися у вільному перетіканні тем, знаків культур і епох, настільки збірці «Дещо щоденне» (2008) притаманне настійливе відчуття межі. «Межа»

прочитується у максимальній сконцентрованості авторки на темах, що становлять своєрідну цілість: слово–Бог–смерть. Збірку авторка зробила максимально лаконічною: з 54 відібраних 52 вірші – восьмирядкові. Для неї це було принциповим ще й через те, що 8 нагадує знак нескінченності. Але варто зазначити, що ці 54 вірші були вибрані з майже тисячі текстів [57].

Стихії води, повітря, землі, що визначали простір творення у першій збірці «Інкарнація», у поезіях збірки «Дещо щоденне» поглинаються стихією слова. Слово акумулює первісну силу цих елементів. Здається, що слово – камінь, з якого так легко було «мурувати» на початку, набирає для Маріанни Кіяновської небувалого значення. Поетичний простір творення – саду, у якому так вільно, багатослівно, розмаїто відображався світ, тепер переходить у простір пустелі, де переживається самотність, мовчання, де відбувається наближення до пізнання Бога, слова, любові, смерті, страху, себе [98].

Маріанна неодноразово доводила, що може писати прозу. Так, багато років писала роман (але він так і не побачив світ). Випробовувала себе в якості колумніста (протягом кількох місяців поспіль у газеті «Поступ» публікувались її есе). Навіть була відзначена на міжнародному літературному фестивалі у Люблянці як прозаїк [57].

Ці події й спонукали її написати книжку прози «Стежка вздовж ріки» (2008). Збірка оригінальних новел, що стали дебютом поетки у прозовому жанрі, складається з шести текстів («Вона і діти», «Ляльковий дім», «Гра у живе й мертво», «Все як треба», «Маг і принц», «Прометей»), які до кінця витримані в класичному значенні жанру новели. Тексти – це система досвідів, які можуть бути типовими, а можуть вказувати й на щось унікальне, ба навіть парадоксальне, якщо той чи інший досвід розглядати в іншій читацькій системі координат. Це спроба авторки створити власну

версію гріхопадіння людства і довести сучасному світові, що ця історія є неможливою без залучення пережитого на власному досвіді. Отже, нагадуючи плетиво складної барокової гри у пізнання самого себе, новели Кіяновської створюють враження цілком інше, ніж це задекларовано їхніми назвами та епіграфами, а інтертекстуальний ланцюг, який розщеплює їх зсередини, допомагає читачеві впізнати у кожній із них відбиток дзеркала іншого часу [81].

«373» (2014) – перша книга вибраного Маріанни Кіяновської, до якої ввійшли 373 вірші, написані понад 20 років. І водночас – цілісна, концептуальна поетична збірка, відверта розмова авторки із самою собою, її страхи, переживання та її безмежна любов.

Вона має багаторівневу символіку. Навіть сама назва символічна, бо 373, окрім того, що унікальне просте число – ще й температура кипіння води за Кельвіном. Як пояснила сама авторка: «Вода, навіть ставши паром, не перестає бути водою. Це – метафора смерті, точніше, того, що смерть, властиво, є перетворенням видимого на невидиме». А ще вона назвала вірші, представлені у збірці, боргом любові людям, котрі мають у її житті важливе значення: «Тут багато присвят тим, кому не часто говориш про те, як любиш і які дорогі для тебе ці люди». Зокрема, Мар'яні Савці, Ірині Старовойт, Івану Малковичу, Софії Андрухович та низці інших.

Цікаву історію має поява спільної книги віршів Маріанни Кіяновської та Мар'яни Савки «Листи з Литви / Листи зі Львова» (2016). Дві подруги-поетеси упродовж листопада 2015 року надсилали одна одній вірші-листи. Мар'яна Савка писала зі Львова, а Маріанна Кіяновська – з Паланги (Литва), де перебувала на літературній стипендії. Щодня по віршеві. Фейсбучне товариство стало свідком цього незвичного відкритого листування. На ці вірші-листи чекали, їх обговорювали і поширювали. І ось це

листування втілює у книгу – діалогічну і дуже цілісну. У віршах багато людяності, любові, життєвої зрілості, глибинних одкровенень і радості спілкування. Цей нетривалий відтинок часу став свого роду вертикаллю між минулим, сучасним і майбутнім, до якого можна прислухатися, передчути і відчитати поміж рядками.

Збірка Маріанни Кіяновської «Бабин Яр. Голосами» побачила світ у 2017 році. Кожен із віршів збірки «Бабин Яр. Голосами» – це таким собі монолог однієї з жертв трагедії в Бабиному Яру. Або її свідка, що, коли вірити поезії, не набагато краще:

«щоб свідчити мушу вціліти не вижити ні
вціліти це інше ніж вижити голосу ради
бо вижити в цій перепроклятій богом війні
подібно до зради і вдруге до смертної зради...»

Відчай і жах тут перемішується з парадоксами буденного мислення, в якому людині не хочеться вірити в найгірше вже навіть тоді, коли все ясно. Психологізм – одна з головних рис цих віршів Маріанни Кіяновської. Він робить книжку «Бабин Яр. Голосами» очікувано важкою. До її сприйняття, читання потрібно бути готовими. По-перше, звісно, емоційно. По-друге, інформаційно – в історії масових розстрілів у Бабиному Яру варто орієнтуватися. Хоча можливий також обернений варіант: прочитати книжку й зацікавитись історичними подробицями трагедії.

Історичні подробиці свідчать про неабияке багатоголосся та строкатість жертв Яру. Хоча серед героїв книги домінують персонажі, про яких можна сказати лише те, що вони прості кияни єврейського походження, поезія не дає забути й інші «категорії» загиблих: військовополонених, пацієнтів сусідньої психіатричної клініки, вчорашніх колаборантів, які чимось не догодили нацистам, комуністів та націоналістів... Є дані, що ховали тут і

жертв Голодомору [97]. Маріанна згадує так: «Вірші йшли суцільним потоком, імена йшли суцільним потоком – за три місяці народилася книга. Звучить містично, але повірте, я не вишукувала і не римувала імена. Здається, що вони хотіли бути викричані, вони таким чином ніби намагаються повернутися у цей світ та відновити пам'ять про себе» [58].

У 2018 році побачила світ ще одна книга віршів поетки «Гематомагавафа: живі перетворення». З арамейської «гавафа» – це кам'яний поміст, на якому Пілат творив свій суд над Ісусом. За словами Маріанни Кіяновської, це також, іншими мовами, «килим», «сад» і «садівник». Отже, ця збірка – така собі клаптикова ковдра з кількох не виданих ще книжок, але дуже цілісна.

Маріанна Кіяновська – та поетка, яка з роками не набуває рятівної для розчухнутої душі товстошкірості, а навпаки – позбувається найменших можливостей захисту, відкривається безборонно. У віршах – багато про оголеність, за ними вчувається досвід написання Маріанною «Бабиного Яру». В якомусь сенсі ці поезії – відцентровані, наче галактика, що розбігається, адже Бог і любов – усюди і в усьому, на відміну від центротяжних бабиноярських – там смерть замикає все. І відгомін смерті (бо війна) весь час заколисується в цій новій книзі Преображенням [82].

Творчість Маріанни Кіяновської неодноразово відзначалася на всеукраїнському та міжнародному рівнях. Так, вона ставала лауреаткою кількох міжнародних поетичних фестивалів, серед яких SEI Fellowship-2007 (у Віленіці, Словенія) та «Київські Лаври» (2012), була фіналісткою літературної премії імені Джозефа Конрада-Коженювського (2011). Лауреат премій імені Богдана-Ігоря Антонича та видавництва «Смолоскип», премії імені Нестора Літописця за найкращу літературну публікацію у журналі «Київська Русь» (2006), премії імені Шолом-Алейхема (2018).

Збірку «373» визнано Книжкою року в номінації «Поезія» XVI Всеукраїнського рейтингу «Книжка року 2014», а «ДО ЕР» – Книжкою року в номінації «Поезія» в Рейтинговій акції творчих спілок «Книжка року-2014». У 2014 році входила до десятки найвпливовіших українських письменників (за версією «Forbes-Україна») [108].

У 2020 році стала лауреатом найголовнішої нагороди України – Шевченківської премії – за збірку «Бабин Яр. Голосами».

Твори

1. 373 / Маріанна Кіяновська. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2014. – 272 с. – (іл.).*
2. Бабин Яр. Голосами / Маріанна Кіяновська. – [К.] : Дух і Літера, 2017. – 112 с. – (іл.).*
3. Вінки сонетів [поезії] / Маріанна Кіяновська ; упоряд. І. Калинець. – Львів : [б. в.] ; Париж : Зерна, 1999. – 61 с. – (Бібліотека альманаху українців Європи «Зерна» ; 16 (24)).
4. «...де серце золоте у клітці золотій...» : [поезії] / Маріанна Кіяновська // Червоне і чорне. 100 українських поеток : поетична антологія / укладання Бориса Щавурського. – [Тернопіль] : Богдан, [2011]. – С. 862-875.*
5. Дещо щоденне : [зб. поезій] / Маріанна Кіяновська. – К. : Факт, 2008. – 64 с.*
6. ДО ЕР : [вибране] / Маріанна Кіяновська. – Львів : Піраміда, 2014. – 200 с.*
7. Звичайна мова : [поезії] / Маріанна Кіяновська. – К. : Факт, 2005. – 111 с.
8. Інкарнація / Маріанна Кіяновська. – К. ; Львів : Київ. Русь, 1996. – 98 с.
9. Книга Адама : [поезії] / Маріанна Кіяновська. – Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2004. – 222 с.
10. Кохання і війна : зб. поезій / Маріанна Кіяновська, Мар'яна Савка ; передм. С. Жадана. – Львів : Друкарські куншти, 2002. – 60 с.
11. Листи з Литви / Листи зі Львова / Маріанна Кіяновська / Мар'яна Савка. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2016. – 144 с. – (іл.).*
12. Міфотворення : поезії / Маріанна Кіяновська ; передм.

* З фондів Запорізької ОУНБ

- О. Галета. – К. : Смолоскип, 2000. – 108 с.*
13. Міфотворення : [поезії] / Маріанна Кіяновська // Дивоовид. Антологія української поезії ХХ століття / упорядкування Івана Лучука. – Тернопіль : Богдан, [2007]. – С. 712-716.*
 14. [Поезії] / Маріанна Кіяновська // Вертоград. Українське поетичне тисячоліття : антологія / упорядкування Івана Лучука. – Тернопіль : Богдан, [2009]. – С. 864-865.*
 15. [Поезії] / Маріанна Кіяновська // Літургія кохання. Антологія української любовної лірики кінця ХІХ – початку ХХІ століття / упорядкування Івана Лучука). – Тернопіль : Богдан, [2008]. – С. 644-647.*
 16. [Поезії] / Маріанна Кіяновська // Метаморфози. 10 українських поетів останніх років / уклад. Сергій Жадан. – Харків : Клуб Сімейн. Дозвілля, 2011. – С. 43-80.*
 17. Стежка вздовж ріки : новели. – К. : Факт, 2008. – 236 с.
* * *
 18. З книги «Стежка вздовж ріки» : [поезії] / М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 191. – С. 59-74.*
 19. З осінніх віршів / Маріанна Кіяновська // Сучасність. – 2003. – № 3. – С. 5-8.*
 20. Манускрипт Sine Anno : поезія / Маріанна Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2001. – № 135. – С. 96-102.
 21. Міст піднебесний : поезії / Маріанна Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2000. – № 125/126. – С. 45-48.
 22. Око, коли... : поезії / Маріанна Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2004. – № 177. – С. 103-118.*
 23. Присвяти : поезії / Маріанна Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – № 161. – С. 113-117.
 24. «Я хочу зіщулитись, втілившись в дику траву...» : поезії / Маріанна Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – № 164. –

С. 26-30 (Література плюс : вклейка. – № 6).

25. Поезії // Сучасність. – 2002. – № 7/8. – С. 40-45.*
26. Поетичний фестиваль у Баку : поезія // Кур'єр Кривбасу. – 2016. – № 320/321-322. – С. 150-155.*
27. Тільки світло : [поезії] / М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2007. – № 206/207. – С. 194-200.*

З перекладацького доробку

28. Борхес Х. Л. Шість головоломок для дона Ісидро Пароді : [зб. парод.-детектив. оповід.] / Х. Л. Борхес, А. Б. Касарес ; пер. з ісп. Соломії Чубай ; комент. Маріанни Кіяновської. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2017. – 216, [2] с.*
29. Бронте Ш. Джейн Ейр : автобіографія / Шарлотта Бронте ; пер. з англ. Маріанна Кіяновська. – Київ : Книголав, 2018. – 602 с. – (Серія «Золота полиця»).
30. Галіна М. Мала Глуша : сумна фантастична сага епохи застою / Марія Галіна ; [пер. з рос. М. Кіяновська]. – Харків : Ранок : Фабула, 2017. – 493, [2] с. – (Серія «Епоха»).
31. Доктор Сьюз. Про Грінча, який украв Різдво / Доктор Сьюз ; з англ. пер. Маріанна Кіяновська. – Київ : Книголав, 2018. – [56] с. : кольор. іл. – (Серія «Дитяча полиця»).
32. Домбровський Т. Чорний квадрат : вибрані вірші / Тадеуш Домбровський ; пер.: Лозинський В., Кінь О., Сливинський О., Кіяновська М. ; упоряд. Василь Лозинський. – Чернівці : Meridian Czernowitz : Книги-XXI, 2013. – 126, [1] с. : іл.
33. Лесьмян Б. Садбожий спалахненець / Болеслав Лесьмян ; пер. Маріанни Кіяновської ; [ред. К. Сінченко]. – Київ : Дух і літера, 2018. – 117 с.
34. Петросян М. Дім, в якому ... : роман / Маріам Петросян ; пер. з рос. Маріанни Кіяновської. – Київ : #Книголав, 2019. – 480 с.

– (Полиця бестселер).*

35. Рафеєнко В. Довгі часи : (міська балада) : роман / Володимир Рафеєнко ; пер. з рос. Маріанна Кіяновська. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2017. – 266 с.*
36. Сйон. Дитя землі : легенда / Сйон ; [пер. з ісланд., післям. В. Кривоноса ; пер. віршів М. Кіяновської ; іл. Н. Плямко]. – Київ : Видавництво, 2018. – 116, X, [1] с. : кольор. іл.
37. Слоньовська Ж. Дім з вітражем / Жанна Слоньовська ; з пол. пер. А. Поритко ; за ред. М. Кіяновської. – Львів : ВСЛ, 2015. – 223 с.*
38. Тувім Ю. Пташине радіо : поезія / Юліан Тувім ; пер. із пол. Маріанни Кіановської ; худож. Н. Клочкова. – К. : Грані-Т, 2010. – 64 с. : іл. – (Дитяча іронічна поезія).
39. Тувім Ю. Слон Трубальський : вірші для дітей / Юліан Тувім ; [пер. з пол. Маріанна Кіяновська ; намальовав Володимир Штанко]. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2016. – [47] с. : іл.
40. Херсонський Б. Родинний архів та інші вірші / Борис Херсонський ; [пер. з рос. М. Кіяновської ; автопер. з рос. Б. Херсонського]. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2016. – 300 с. : іл.*

* * *

41. Бараньчак С. Контрапункт : [поезії] / С. Бараньчак ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 186. – С. 178-191.*
42. Бачевський М. К. Е. Я хотів би бути Бачевським / М. К. Е. Бачевський ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 192. – С. 215-233.*
43. Камінська А. Екс-гумація : (урив. з поеми) / А. Камінська ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 182. – С. 225-231.*

44. Ліпшиць Я. ...Зборонність : [поезії] / Я. Ліпшиць ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 182. – С. 217-218.*
45. Мюллер Й. Молочання ; Писклянка, або Неопір'яшечка ; Nergenschiff, або ж Муза заумна / Й. Мюллер ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 182. – С. 220-222.*
46. Сівчик К. Потреба пробувати : поезія / К. Сівчик ; пер. з пол. М. Кіяновської // Кур'єр Кривбасу. – 2004. – № 178. – С. 215-224.*
47. Ружицький Т. Розподіл тепла між тілами / Т. Ружицький ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 190. – С. 219-226.*
48. Ткачишин-Дицький Е. З книги «Nenia I inne wiersze» : поезія / Е. Ткачишин-Дицький ; пер. з пол. та вступ. ст. М. Кіяновської // Кур'єр Кривбасу. – 2004. – № 177. – С. 219-226.*
49. Токарчук О. Форель у мигдалі : [реальність худож. творів і реалії життя] / О. Токарчук ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 188. – С. 217-221.*
50. Хонет Р. Голограми: по той бік від Р. Х. / Р. Хонет ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2006. – № 195. – С. 199-210.*
51. Циранович М. [Поезії] / М. Циранович ; з пол. пер. М. Кіяновська // Кур'єр Кривбасу. – 2005. – № 182. – С. 222-225.*

М. Кіяновська про життя, творчість, літературу

52. Кіяновська М. «А було це так...»: факти й кілька фантазій із життя Януша Корчака [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2012/11/16/a-bulo-ce-tak->

[fakty-j-kilka-fantazij-iz-zhyttja-janussha-korchaka/](#)

53. Кіяновська М. Антологія як свідчення екзистенційної самотності літератури [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2008/10/09/marianna-kijanovska-antolohija-jak-svidchennja-ekzystencijnoji-samotnosti-literatury/>
54. Кіяновська М. Батьки і діти та теорія (ро)змови [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2014/02/06/batky-i-dity-ta-teorija-rozmovy/>
55. Кіяновська М. «Буде помилкою говорити „То донецькі – вони пустили Путіна“» [Електронний ресурс] : [Маріанна Кіяновська про свою книгу «Бабин Яр. Голосами»] // Накипіло : сайт. – Режим доступу: <https://nakipelo.ua/uk/marianna-kiyanovska-bude-pomilkoju-govoriti-to-donecki-voni-pustili-putina/>
56. Кіяновська М. Вірастюк, Мамай, Майдан, або У пошуках героя нашого часу [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2014/11/25/virastjuk-mamaj-majdan-abo-u-poshukah-heroja-nashoho-chasu/>
57. Кіяновська М. «Волю бути як Еліот, а не як професор, котрий пише про Еліота» : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / провела О. Купріян] // Друг читача. – 2008. – № 14. – С. 4.*
58. Кіяновська М. «Все починається з мови насилля» [Електронний ресурс] : [Маріанна Кіяновська про Бабин Яр, особисту трагедію та відновлення пам'яті / бесіду провела Дар'я Дяденко] // LB.ua : сайт. – Режим доступу: https://lb.ua/culture/2019/09/19/437443_vse_pochinaietsya_z_mo_vi_nasillya.html

59. Кіяновська М. Дар дитячої літератури: істина, гроші та філософія [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2013/12/18/dar-dytjachoji-literatury-istyna-broshi-ta-filosofija/>
60. Кіяновська М. Дитяча література як зброя у протистоянні штучному інтелекту [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / провели Галина Ткачук і Анна Третяк] // Barabooka. Простір української дитячої книги : сайт. – Режим доступу: <http://www.barabooka.com.ua/ditjacha-literatura-jak-zbroja-u-protistojanni-shtuchnomu-intelektu/>
61. Кіяновська М. Душа, що вміє говорити... [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / розмовляла Дарина Попіль] // На вибір. Газета для українців у Польщі : сайт. – Режим доступу: <https://naszwybir.pl/38590-2/>
62. Кіяновська М. Знаки поетичних поколінь у найновішій українській поезії [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2011/07/07/znaky-poetychnyh-rokolin-u-pajnovishij-ukrajinskij-poeziji/>
63. Кіяновська М. Інтелектуали мають сформулювати нову теорію нації : [інтерв'ю Маріанни Кіяновської / записала Олеся Яремчук] // День. – 2014. – 28 лют. (№ 37/38). – С. 23.*
64. Кіяновська М. Кілька нотаток про смерть української літератури [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2015/06/25/kilka-notatok-pro-smert-ukrajinskoji-literatury/>
65. Кіяновська М. Люди твого міста. Маріанна Кіяновська про мистецтво, що творить [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / розмовляла Наталія Середюк] //

- Твоє місто. Медіа, якому довіряють : сайт. – Режим доступу: http://tvoemisto.tv/exclusive/lyudy_tvogo_mista_marianna_kiyanovska_pro_mystetski_prostory_shcho_tvoryat_lviv_73492.html
66. Кіяновська М. Мені вистачає інтриг у літературі : [бесіда з Маріанною Кіяновською] // Дзеркало тижня. – 2007. – 20 січ. (№ 7). – С. 12.* – Доступно також в інтернеті: https://dt.ua/SOCIETY/marianna_kiyanovska_meni_vistachae_int_rig_u_literaturi.html
67. Кіяновська М. «Нам потрібно наважитися глибоко проговорити найболісніші, найважчі речі – так, як це зробили свого часу поляки» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / провела Зоряна Франко] // Час і Події : сайт. – Режим доступу: <https://www.chasipodii.net/article/14279/>
68. Кіяновська М. Оце слово «голоси» – не випадково. Я себе з цією книжкою почуваю трохи таким радіоприймачем [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з лауреаткою Шевченк. премії Маріанною Кіяновською / провела Любов Базів] // Укрінформ. Мультимедійна платформа іномовлення України : сайт. – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-culture/2892000-marianna-kianovska-poetesa-laureatka-sevcenkivskoi-premii.html>
69. Кіяновська М. Переклад та неперекладність. Частина I: Думати про «тіло вірша» [Електронний ресурс] : [бесіда з Маріанною Кіяновською / провела Ія Ківа] // Litcentr : сайт. – Режим доступу: <https://litcentr.in.ua/blog/2016-05-12-107>
70. Кіяновська М. Переклад та неперекладність. Частина II [Електронний ресурс] : [бесіда з Маріанною Кіяновською / провела Ія Ківа] // Litcentr : сайт. – Режим доступу: <https://litcentr.in.ua/blog/2016-08-29-128>

71. Кіяновська М. «Поезія – чутливий барометр для навколишнього світу»: [бесіда з Маріанною Кіяновською / розмовляла Тетяна Коняєва] // Високий Замок. – 2014. – 25 листоп. – С. 9.
72. Кіяновська М. Польська поезія... переживає критичний момент [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2016/07/07/polska-poezija-perezhyvaje-krytychnyj-moment/>
73. Кіяновська М. «Попереду в мене нова книга перекладів Лесьмяна»: [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / розмовляв Анатолій Оліх] // Monitor Wolynski : сайт. – Режим доступу: <http://monitor-press.com/ua/extensions/interv-yu/7273-22821.html>
74. Кіяновська М. Правила життя поета [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / провела Тетяна Кисельчук] // Artmisto: сайт. – Режим доступу: <http://artmisto.net/2015/02/11/pravila-zhittya-poeta-marianna-kiyanovska/>
75. Кіяновська М. Розкіш незавершеності : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / розмовляла Леся Тугай] // Галичина. – 2012. – 20 берез. (№ 41). – С. 7.
76. Кіяновська М. Тувім як клинамен [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2013/11/06/tuvim-jak-klynamen/>
77. Кіяновська М. Форум і Арсенал: праця спокуси і дві формули перетворення культури [Електронний ресурс] / Маріанна Кіяновська // ЛітАкцент – світ сучасної літератури : сайт. – Режим доступу: <http://litakcent.com/2015/06/09/forum-i-arsenal-pracija-spokusy-i-dvi-formuly-peretvorennja-kultury/>

78. Кіяновська М. «Я – не поет, я триголова коза сучукрліту» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською] // INSIDER : сайт. – Режим доступу: <http://www.theinsider.ua/art/marianna-kiyanovska-ya---ne-poet-ya-trigolova-koza-suchukrlitu/>
79. Кіяновська М. «Я – не Рембо і не Чубай» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Маріанною Кіяновською / розмовляла Наталя Пасічник] // Інтерв'ю з України : сайт. – Режим доступу: <https://rozmova.wordpress.com/2019/06/17/marianna-kiyanovska-9/>

Література про творчість Маріанни Кіяновської

80. Про присудження Національної премії України імені Тараса Шевченка [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 6 березня 2020 року № 72 : [у т. ч. Маріанні Кіяновській – за книгу поезій «Бабин Яр. Голосами»] // Президент України. Офіційне інтернет-представництво : сайт. – Режим доступу:
81. Барабаш М. У річковому намулі сторіч: тексти, контексти, інтертексти збірки новел Маріанни Кіяновської «Стежка вздовж ріки» // Критика прози : [статті та есеї] / [В. Неборак та ін.]. – [К.] : Грані-Т, [2011]. – С. 120-138.*
82. Бельченко Н. «Невпіймана, однак не дуже втекла...» // ШО. – 2018. – № 9/11. – С. 80. – Рец. на кн.: Гематомагавафа: живі перетворення / М. Кіяновська. – Чортків : Золота Пектораль, 2018.*
83. Галета Л. «...Птах золотий на злеті» : [передмова] / Любов Галета // Міфотворення : поезії / Маріанна Кіяновська. – К. : Смолоскип, 2000. – С. 5-8.*
84. Гальчук О. Антична топіка в сучасній українській поезії [Електронний ресурс] : [на прикладі творчості

- В. Базилевського та М. Кіяновської] // Вісн. Харків. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна. Серія: Філологія. – 2017. – № 76. – С. 7-13.
– Режим доступу:
<https://periodicals.karazin.ua/philology/article/view/8994/8523>
85. Голобородько Я. Ліричний емоціолект Маріанни Кіяновської [Електронний ресурс] // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. – 2013. – № 10. – С. 34-36. – Режим доступу:
http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ulvzsh_2013_10_12
86. Голобородько, Я. Ю. Тембри ліричного вокалу : (про Маріанну Кіяновську та Мар'яну Савку) // Кур'єр Кривбасу. – 2008. – № 226/227. – С. 247-256.
87. Деркачова О. Світ крізь призму болю (на матеріалі творів М. Кіяновської та А. Охрімовича) // Слово і час. – 2005. – № 12. – С. 22-27.*
88. Дігай Т. Піщаний дім для ляльок // Літ. Україна. – 2008. – 11 груд. (№ 48). – С. 5. – Рец. на кн.: Стежка вздовж ріки : новели / М. Кіяновська. – К. : Факт, 2008.*
89. Дорошенко К. С. Філософська концепція мовної гри у текстах збірки «Звичайна мова» Маріанни Кіяновської [Електронний ресурс] // Літературознавчі студії. – 2014. – Вип. 42 (1). – С. 337-344. – Режим доступу:
[http://nbuv.gov.ua/UJRN/Lits_2014_42\(1\)_42](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Lits_2014_42(1)_42)
90. Дроздовський Д. «Я сьома сама...» [Електронний ресурс] // Друг читача : сайт. – Рец. на кн.: 373 / Маріанна Кіяновська. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2014. – 272 с. – Режим доступу:
https://vsiknygy.net.ua/shcho_pochytaty/38962/
91. Жила О. Любов-біль: рецензія на новели Маріанни Кіяновської [Електронний ресурс] // BBC.Ukrainian : сайт. – Режим доступу:
<https://www.bbc.com/ukrainian/entertainment/story/2008/11/0811>

92. Карач А. В. Мотив блукань у ліриці Маріанни Кіяновської [Електронний ресурс] // Держава та регіони. Серія: Гуманітар. науки. – 2017. – Вип. 1. – С. 17-21. – Бібліогр.: 19 назв. – Режим доступу:
http://humanities.stateandregions.zp.ua/archive/1_2017/5.pdf
93. Маріанна Ярославівна Кіяновська [Електронний ресурс] // Вікіпедія. Вільна енциклопедія : сайт. – Режим доступу:
https://uk.wikipedia.org/wiki/Кіяновська_Маріанна_Ярославівна
94. Маріанна Кіяновська стала лауреатом премії імені Шолом-Алейхема [Електронний ресурс] // НСПУ. Національна спілка письменників України : сайт. – Режим доступу:
<https://nspu.com.ua/konkursi-i-premiji/marianna-kiyanovska-stala-laureatom-premiji-imeni-sholom-alejkhema/>
95. Кіяновська Маріанна Ярославівна : [короткі відомості] // Енциклопедія Сучасної України / головна редкол.: Дзюба І. М. (співголова) [та ін. ; НАН України, Наук. т-во ім. Т. Шевченка, Ін-т енциклопед. дослідж. НАН України]. – К. : [Ін-т енциклопед. дослідж. НАН України], 2013. – Т. 13: Киї-Кок. – С. 265.*
96. Кіяновська Маріанна Ярославівна : біографія [Електронний ресурс] // УкрЛіб. Бібліотека Української Літератури : сайт. – Режим доступу:
<https://www.ukrlib.com.ua/bio/printit.php?tid=14860>
97. Маріанна Кіяновська «Бабин Яр. Голосами» [Електронний ресурс] // Україна Incognita : веб-проект газети «День». – Режим доступу: <http://incognita.day.kyiv.ua/marianna-kiyanovska-%C2%ABabin-yar.-golosami%C2%BB.html>
98. Котик-Чубінська М. Багатоголосся поезії Маріанни Кіяновської [Електронний ресурс] // ЛітАкцент – світ сучасної

- літератури : сайт. – Режим досвіду:
<http://litakcent.com/2013/04/03/bahatoholossja-poeziji-marianny-kijanovskoj/>
99. Котик-Чубінська М. Безмежність, межа, по той бік межі у поезії Маріанни Кіяновської [Електронний ресурс] // Вісн. Львів. ун-ту. Серія філол. – 2014. – Вип. 60 (2). – С. 342-346. – Режим доступу:
[http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2014_60\(2\)_42](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnu_fil_2014_60(2)_42)
100. Коцарев О. Монологи масових розстрілів // День. – 2017. – 18-19 серп. (№ 145/146). – С. 31. – Рец. на кн.: Бабин Яр : [поезії] / М. Кіяновська. – К. : Дух і Літера, 2017. – 112 с.*
101. Левицька Ж. «Коли в мені вишіптується Бог...» // Друг читача. – 2008. – № 14. – С. 4. – Рец. на кн.: Дещо щоденне : зб. поезій / Маріанна Кіяновська. – К. : Факт, 2008. – 64 с.*
102. Пастух Б. НОМО DUPLEX [Електронний ресурс] / Богдан Пастух // Zbruc : сайт. – Рец. на кн.: 373 / Маріанна Кіяновська. – Львів : ВСЛ, 2014. – 258 с. – Режим доступу:
<https://zbruc.eu/node/34751>
103. Перед роздачею «Тараса». Стали відомі лауреати Національної премії мені Тараса Шевченка // Україна молода. – 2020. – 28-29 лют. (№ 23). – С. 3.*
104. Пешкова А. Маріанна Кіяновська. «Бабин Яр. Голосами» [Електронний ресурс] // Критика. Міжнародний огляд книжок та ідей : сайт. – Режим доступу:
https://krytyka.com/ua/reviews/babyn-yar-holosamy?domain_switch=full
105. Пешкова А. Ув'язнені у розстріляну вічність: «Бабин Яр. Голосами» Кіяновської [Електронний ресурс] // Друг читача : сайт. – Режим доступу:
https://vsiknygy.net.ua/shcho_pochytaty/50342/
106. Росінська О. Сакральний і профанний простір як категорії

- поетичного світу (на матеріалі поезії М. Кіяновської) [Електронний ресурс] // Актуальні проблеми укр. літ. і фольклору. – 2012. – Вип. 18. – С. 138-150. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apulf_2012_18_14
107. Семків Р. Пошуки м'якого і страшного : [про збірку поезій М. Савки та М. Кіяновської «Кохання і війна»] // Кур'єр Кривбасу. – 2002. – № 157. – С. 26-29 (Література плюс : вклейка. – № 8).
108. Тарас Прохасько та Маріанна Кіяновська – серед лауреатів Шевченківської премії [Електронний ресурс] // PEN.Ukraine : сайт. – Режим доступу: <https://pen.org.ua/taras-prohasko-ta-marianna-kiyanovska-sered-laureativ-shevchenkivskoyi-premiyi/>
109. Трач Н. Маріанна Кіяновська. «Книга Адама» [Електронний ресурс] // Критика. Міжнародний огляд книжок та ідей : сайт. – Режим доступу: https://krytyka.com/ua/reviews/knyhadadama?domain_switch=full
110. Шаф О. Антитеза як конструктивний елемент художньо-образної системи у вінку сонетів Маріанни Кіяновської «Галатея. Post scriptum» // Актуальні проблеми слов'ян. філології. Лінгвістика і літературознавство : міжвуз. зб. наук. ст. / [відп. ред. В. А. Зарва]. – К. : Освіта України, 2008. – Вип. XIX. – С. 124-129.
111. Шаф О. В. Еволюція жанрів української лірики рубежу ХХ-ХХІ століть : навч. посіб. : [жанрово-стильова специфіка творчості сучас. укр. авторів, серед яких М. Кіяновської] / О. В. Шаф ; МОНМС України, Дніпропетр. нац. ун-т ім. О. Гончара. – К. : Просвіта, 2012. – 271 с.
112. Шаф О. В. Збірка «Кохання і війна» Маріанни Кіяновської та Мар'яни Савки як фемінний проект [Електронний ресурс] // Таїни художнього тексту (до проблеми поетики тексту). – 2012. – Вип. 15. – С. 128-134. – Режим доступу:

http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tkht_2012_15_19

113. Шаф О. В. Мотив сексуальної близькості в ліриці Маріанни Кіяновської та Сергія Жадана крізь призму гендерної поетики [Електронний ресурс] // Наук. пр. [Чорномор. держ. ун-ту ім. Петра Могили комплексу «Києво-Могил. акад.»]. Серія: Філологія. Літературознавство. – 2012. – Т. 200, вип. 188. – С. 111-115. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdufl_2012_200_188_26
114. Шаф О. Фемінні мотиви в поезії Маріанни Кіяновської (на матеріалі збірки «Звичайна мова») // Літературознавчі обрії. Праці молодих учених. – 2010. – Вип. 18. – С. 186-189. – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/dspace/handle/123456789/38442>
115. Якимчук Л. Особлива ситуація Маріанни Кіяновської, або Як Верлен, знайдений на звалищі макулатури, визначив долю : [інтерв'ю М. Кіяновської / записала Л. Якимчук] // День. – 2013. – 12 лип. (№ 120/121). – С. 23.*
116. Якубовська М. С. Правічний колообіг буття (Літературний портрет Маріанни Кіяновської) // У дзеркалі слова : есеї про сучасну українську літературу / М. С. Якубовська. – Львів : Каменярь, 2005. – С. 701-709.*
117. Яцків Р. Номен Бог в ономастичному просторі поезії Маріанни Кіяновської [Електронний ресурс] // Рідне слово в етнокультурному вимірі. – 2016. – С. 277-284. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/rsev_2016_2016_27

З поезій

Час – робота душі. Часом пишуться вірші і вірші
Без історії, без вороття, лиш підходь і бери,
Про любов, про усе назавжди (ці, здається, найгірші) –
Безумовно, мовчу. В голові дичавіють вітри.
Дичавіють – і серце у грудях то дзвонить, то б'ється,
І триває життя, і навіщось ніщо не болить,
Я люблю тебе так, що воліла б лишитись без серця,
Що воліла б тобі зненастати – зненацька, як мить.

Спокій світу наприкінці.
Всі пророцтва – перепочаті.
В Бога – в серці і на лиці –
Золотава імла печаті.
І стоїть за Його плечем
(Може, навіть занадто близько)
Ангел з дзеркалом і з мечем –
Нас засліплює блиском.

Нагота твого дому, в якому усього по парі, –
Це моя нагота, що у домі твоему настала.
Ми з тобою ступали (немов проступали) по хмарі.
Хмара в небо вросла. Хмара корінь пустила.
Розтала...
Залишилися грона і кетяги – темні і винні.
Ми допили вино і заснули, щоб більше не спати.
Я благаю тебе, розкажи своїй Чорній Людині,
Що у мене є Чорна Пресвітла Господня Мати.

* * *

Ми пристрастей чаші – наповнені ними, солоні.
Гулка потаємність і туга – мов сад під дощем.
Я хочу тебе цілувати в уста і в долоні.
Безмежно тобі віддаватись. І ще раз. І ще.
Це так ненавмисно, зненацька – і так прямовисно.
Любов, що здається любов'ю, – стається і є.
Я смію тебе. І, можливо, іще не запізно

* * *

Тебе цілувати і дихати ім'я твоє.
Знаю сенс безпорадності. Часом не хочу могти,
Щоб не мати спокуси, щоб іноді просто не бути.
Точка зору крізь іній, що вчиться колоти, як ти.
Холод, страх і любов – три тортурні знаряддя покути.
Ти собою вбивав. Не любов'ю, не холодом – ні.
Як тварина, я все розуміла. Не вміла назвати.
А тепер я умію любов всеприймати. Мені
Залишилась від тебе глибока нездатність вбивати.

Попередні видання серії «Лауреати літературних премій»

2013

Еліс Манро – лауреат Нобелівської премії-2013

2014

Мирослав Дочинець – лауреат Шевченківської премії-2014
Патрік Модіано – лауреат Нобелівської премії-2014

2015

Юрій Буряк - лауреат Шевченківської премії-2015
Світлана Алексієвич – лауреат Нобелівської премії-2015

2016

Боб Ділан – лауреат Нобелівської премії-2016
Охрам Памук – лауреат Нобелівської премії-2006

2017

Іван Малкович – лауреат Шевченківської премії-2017
Кадзуо Ісігуро – лауреат Нобелівської премії-2017

2018

Емма Андієвська – лауреат Шевченківської премії-2018
Ольга Токарчук – лауреат Нобелівської премії-2018

2019

Оксана Забужко – лауреат Шевченківської премії-2019
Петер Гандке – лауреат Нобелівської премії-2019

Маріанна Кіяновська – лауреат Шевченківської премії-2020

Бібліографічний список

Укладач *М. Маслова*
Редактор *Т. Пішванова*
Комп'ютерна верстка *Г. Мацієвська*

Наклад 40 прим.
Віддруковано у Запорізькій ОУНБ
просп. Соборний, 142, Запоріжжя, 69095

Відділ наукової інформації та бібліографії
Телефон: 787-53-57
Ел. пошта: bibliograf.zounb@ukr.net, bibliograf@zounb.zp.ua

**ЗАПОРІЖЖЯ
ПР. СОБОРНИЙ, 142
061 787 53 57**

**BIBLIOGRAF.ZOUNB@UKR.NET
BIBLIOGRAF@ZOUNB.ZP.UA**

**FACEBOOK.COM/BIBLIOGRAF.ZOUNB
YOUTUBE.COM/BIBLIOGRZOUNB**

ZOUNB.ZP.UA